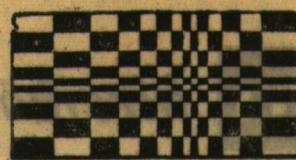

Egyetemi Kupa

Bajnokságok

SAKK

Augusztus 8. és 10. között négy OB I-es csapat részvételével vízilabda-tornát rendezett a SZEOL SC az újszegedi versenyszögében. A József Attila Tudományegyetem által felajánlott kupáért az OSC, a Szolnoki Vízilabda Dózsa, a Bp. Honvéd és a SZEOL legénysége szállt vízbe. A végső győzelmet — a várakozásnak megfelelően — a többszörös bajnok és BEK-győztes OSC szerezte meg, miután az utolsó játéknapon imponáló fölényrel győzte le az addig kitűnően szereplő vendéglátókat.

A torna befejező napján dr. Kemenes Béla, a JATE Állam- és Jogtudományi Karának tanszékvezető egyetemi tanára, a SZEOL SC elnökhelyettese adta át a díjakat; a kupát dr. Szívós Istvánnak, az OSC csapatkapitányának. Serleget kapott továbbá a torna legjobb kapusa, a szolnoki Takó Gyula, valamint Hidvégi Sándor, a Bp. Honvéd csatára, aki 8 góllal a küzdelemsorozat legeredményesebb játékosának bizonyult. A mérkőzések eredményei: I. nap: SZEOL—Honvéd 8:6, OSC—Szolnok 5:5. II. nap: SZEOL—Szolnok 4:3, OSC—Honvéd 5:5. III. nap: Honvéd—Szolnok 8:5, OSC—SZEOL 10:4. A torna végeredménye: 1. OSC 4 pont (20—14) 2. SZEOL 4 pont (16—19) 3. Honvéd 3 pont, 4. Szolnok 1 pont.

Labdalen. A SZEOL—Honvéd mérkőzés egyik érdekes jelenete. Három szegedi és két fővárosi játékos figyel a labda útját.

Július 30 — augusztus 3. között Belgrádban rendezték meg a XII. kajak-kenu világbajnokságot. Válogatottunk nagyszerűen szerepelt az Ada Ciganlija vizén, hiszen versenyzőink négy arany, három ezüst és öt bronz érmet szereztek, ami végül is a második hely megszerzését jelentette a nemzetek pontversenyében. Kivette részét az éremgyűjtésből a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola két hallgatója — Csapó Géza és Svidró József — is. A K—I 500 méteren Csapó végig vezetve biztosan nyert riválisai előtt és szerezte meg immáron hatodik világbajnoki címét. A K—I 4x500 méteres váltóban Svidró József első váltótagként indulva szerezte aranyérmet.

Két héttel később augusztus 15—16—17-én az országos bajnokságon is helytálltak világbajnokaink a SZEOL színeiben. Csapó Géza három számban, a K—I 500 méteren, a K—I 1000 méteren, valamint a K—II 500 méteren klubtársával Svidróval megszerezte a bajnoki címet.

Augusztus 23-án megkezdődött a vízilabda OB I második fordulója. Az idénnyitón a SZEOL együttese küzdelmes mérkőzésen szerzett pontot Szentesen. Sajnos a folytatás már kevésbé sikerült, mert augusztus 30-án és 31-én hazai környezetben nem sikerült a pontszerzés az Újpesti Dózsa és a sokszoros bajnok OSC ellen. A lapzártáig lejátszott három forduló eredményei: Szentesi Vízmű—SZEOL 3:3 (1:1, 0:0, 2:1, 0:1), Újpesti Dózsa—SZEOL 4:2 (1:0, 2:1, 0:0, 1:1), OSC—SZEOL 5:0 (2:0, 1:0, 1:0, 1:0).

Augusztus 30-án az 1975—76-os labdarúgó NB I őszi nyitányán a SZEOL újonc csapata bravúros győzelmet aratott az MTK-VM felett. Az 1:0-ás győzelemmel végződött találkozó egyetlen gólját Antal Péter szerezte a 71. percben.

Antal Péter

Sportnapközi

Dr. Frenkl Róbert A sport közelebről című könyvében olvasható: — „...Helyezzük a sportot szemléletünkben a testkultúra egészébe, és az egészséges, sportoló nemzedékek nevelésének kulcsát „fedezzük fel” a legáltalabban testnedzésében, az iskolai sportban.”

A József Attila Tudományegyetem szervezeti és sportbizottságának „fedezői” a fenti sorok szellemében cselekedtek, amikor 110 gyermek részére sportnapközit szerveztek az intézmény Ady téri pályáján. Az életrevaló kezdeményezés keretében — június 16—július 12. között, kéthetes turnusokban a tudományegyetem dolgozóinak 6—14 éves korosztályú, testmozgáshoz kedvet érző csimotái délelőttként szabadidő és tornatermi foglalkozásokon vettek részt. Az 50 forintos díjtételű „edzőtábor” foglalkozásain a gyerekek megismerkedtek az alapvető sportmozgásokkal. A gyors tanulás érdekében a testnevelési tanszék munkatársai

gimnasztikát, játékokat és atlétikus jellegű gyakorlatokat illesztettek az edzések programjába. A csoportok ezenkívül kirándulásokon is részt vettek, két alkalommal pedig az újszegedi versenyszögét is felkeresték. A szülők egybehangzó véleménye szerint a gyerekek sokat erősödtek és ami még ennél is fontosabb, jóval fegyelmezettebbek, mint korábban.

Egy bátor kezdeményezés, úgy tűnik, csatát nyert. A továbbképzés mikéntje azonban már most foglalkoztatja a szakembereket. Kovács Iván, a JATE testnevelési tanszéke vezetőjének véleménye szerint a jövő útja a specializálódás. Olyan képzettséget kell adni az ifjú sportolóknak, amiben életük végéig örömeiket lelik.

Kíváncsian várjuk tehát a folytatást. Reméljük, hogy a jövő nyáron a SZOTE és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola is szervez hasonló jellegű sporttáborokat a gyerekeknek.

(thékes)

A diáksport érdekében

Augusztus végén Mosonmagyaróváron jártam, ahol az ország egyetemének és főiskoláinak sportvezetői találkoztak, hogy elmondják tapasztalataikat, észrevételeiket az egyetemi diáksport jelenlegi helyzetéről. Arra számítottam, hogy ez a tanácskozás is egy lesz a sok közül, mely nem lépi túl a jól ismert protokollaris kereteket. Nagyon tévedtem! Ritkán hallottam még a nyilvánosság előtt ennyire őszintén és szenvedélyesen beszélni embereket „kényes témákról”. Ez indított arra, hogy az ott látottakról — hallottakról ne egy szokványos beszámoló formájában írjak, hanem az egyetemi tömegsportról — s ezen belül saját házunk tájáról is — adjak közre egy cikket.

Tudom kicsit kockázatos vállalkozás ez, hiszen a témában már rendkívül sok vélemény hangzott el pro és kontra, de bízom benne, hogy megértik jószándékomat, s ezen írás segítségével is további híveket szerzek úgyírnék.

Négy napig — augusztus 25—28. — tartó tábor megrendezését a Keszthelyi Agrártudományi Egyetem Mezőgazdasági Karának sportszerető tanárai és diákjai vállalták, s dicséretükre vájék, hogy fáradozásuk révén ideális környezetben színvonalas és érdekes tanácskozásnak lehetünk tanúi. A magyaróvári „egyetemi város” egy csodálatos

szép parkban található és létesítményei — 36x18 m-es, 500 nézőt befogadó sportcsarnok, közvetlenül mellette a ragyogóan karban tartott sportkombinát, a kollégiumtól 300 m-re hűvös vizű uszoda — még a legkényesebb igényeket is kielégítik.

Az első nap délelőttjén Páricska Zoltán, az OM Egyetemi és Főiskolai Sportosztályának vezetője tartott tájékoztatót a felsőfokú oktatási intézmények tömegsport helyzetéről. (Hallgatom a beszámolót, örömmel nyugtázom a sok valóban hasznos intézkedést — a testnevelési órák számának felemelése, a hallgatóknak 50 Ft központi sporttámogatás bevezetése, az egyetemi sportbizottságok megalakítása — de lehangol az előadónak az a bejelentése, hogy mindennek ellenére még jelenleg is csupán 25 %-a sportol a hallgatóknak rendszeresen. Gyorsan ellenőrzöm a szegedi adatokat, és nem merek tiltakozni.)

— A hozzászólók közül többen létesítményhiányra hivatkoznak, s ezzel magyarázzák a jelenlegi helyzetet.

„Pénz, pénz, pénz kell” — mondja az egyik testnevelő tanár, amikor a megoldás lehetőségeiről vitatkoznak. Vajon csak forintokkal lehet haladást elérni?

A választ nem én fogalmaztam, hanem Páricska Zoltán, aki példákval igazolja, hogy a felsőfo-

kú intézmények sportpályáin jobb időbeosztással, ötletes és szervezett sportfoglalkozásokkal még több diákot lehetne mozgósítani.

Erdemes szó szerint idéznem érveit: „Az ország anyagi lehetőségei sportlétesítmények építésére az ötéves tervben előre meghatározottak és bizonyos fokig korlátozottak. Tény, hogy kevés az az összeg, amely jelenleg sporttelepek építésére fordítható, de országnak — egyéb más feladatai mellett — pillanatnyilag ennyire telik az erejéből. Nekünk sportvezetőknek pontosan az a dolgunk, hogy a meglévő lehetőségeket maximálisan kiaknázzuk.

A pénz nem old meg mindent, és saját leleményességünk, a hatékonyabb szervezés a jelenlegi keretek között is hozhat látványos eredményeket.”

Hogyan tovább? Ez a kérdés fogalmazódott meg a második napon, amikor intézménytípusonként az 1975—76-os tanév sportmunkatervét készítették el.

A Tudományegyetemek Szekciójának eldöntötte, hogy a jövő évben is meg kell rendezni a FELSZABADULÁSI KUPÁT! Helyet kapott a műsorban a „sportok királynője” az atlétika, és határozat született egy közös tömegsport akció beindításáról, de ennek részleteiről legközelebbi számunkban olvashatnak.

FABIÁN TIBOR

„Úgy fekszik ő, ki küzdve tört a jobbra, mint önmagának dermedt-néma szobra. Nem kelti föl se könny, se szó, se vegyszer. Hol volt, hol nem volt a világon, egyszer.”

(Kosztolányi)

PAUL KERES

1916-1975

Nagy fájdalom elveszíteni rokont, barátot, akivel hosszú évek, közös célok, küzdelmek vagy egyszerűen sok szép óra kötött össze bennünket. Most elvesztettünk egy embert, akiszemélyesen nem ismertünk, aki csak a televízió képernyőjén lépett be otthonunkba, akit „csak” játszmái, könyvei, cikkei alapján ismertünk meg. És szinte hihetetlen, hogy elvesztése mennyire fáj.

A világ minden részén sokezer sakkozó kezéből esett ki az újság, ami a gyász hírt közölte. Dermedten néztünk magunk elé, s nem akartuk elhinni, hogy Paul Keres nincs többé. A sakkjáték egyik legnagyobb művésze távozott közülünk.

Ústökös-ként tűnt fel annak idején: előbb lett nemzetközi nagymester, mint húszéves. Játéka lenyűgözte a sakkozókat, nem is elismerő, de hódoló megjegyzések kísérték. „Ebben a tereben igazán sakkot csak Keres játszik” — mondotta a nemzetközi sakkelet egyik legtekintélyesebb személyisége a stockholmi sakkolimpián a 22 éves fiatalberről. Mindenki úgy tekintette, mint az akkor még roppant erős, de már hanyatlóban levő óriás, Aljechin világbajnok legvalószínűbb utódát. Amikor 1938-ban a holland AVRO versenyen összehozták az akkor elismerten legjobb nyolc sakkozót kétfordulós körmérkőzésre, s Keres megnyerte a versenyt olyan játékosok előtt mint Aljechin, Botvinnik, Capablanca, kivilágították tiszteletére hazakereszésekor Tallint, iskolai szünnapot adtak a diákoknak.

Sohasem lett világbajnok. Aljechin ekkor még erős volt, néhány év múlva azonban végzett vele. Azután brutális kézzel belenyúlt életébe a második világháború. Argentínában érte a hadüzenet híre, kalandos utakon visszatért Európába; azután megkezdődött a versenysorozat nem a sikerért, a sakkért, hanem gyakran a mindennapi kenyérért. Betegen, összetörtén érte meg a háború végét, s mire szervezete teljesen regenerálódott, Aljechin utóda, a tudományos igényű sakkozás nagy alakja, Botvinnik trónja már megdönthetetlen volt. Keres megmaradt „örök másodiknak” egészen addig, míg a feltörő fiatalok: Bronstein, Tal, Fischer, Karpov elébe nem kerültek. Három ízben nyerte meg a Szovjetunió bajnokságát, s csak aki végignézte ezeket a játszmákat, tudja megérteni, milyen roppant nagy teljesítmény ez. Tucat számra hozta haza a nemzetközi nagy versenyek első díjait, köztük számmunkra a legemlékezetesebbet, az 1951. évi budapesti Maróczy emlékversenyét is.

Élete utolsó sakkversenyét is megnyerte Vancouverben. Hazatérőben Helsinkiben lett rosszul, szívinfarktus tett pontot tartalmazó életére. A finn sakkozók koszorúval borították a hajt, amely hazavitte. A tallini temetőben díszszófogást álltak koporsója mellett Észtország állami és pártvezetői. Ott volt Euwe, a nemzetközi sakk szövetség elnöke. A szovjet sakkozók nevében Smislow búcsúzott tőle. A híradások szerint hatalmas tömeg kísérte utolsó útjára, de gondolatban ott volt a sakkozók többmillió táborá is, hiszen Keresnek csak barátai, hívei és tisztelői voltak, ellenségei nem.

Kezében a nagy, albumszerű kötet, amit a szovjet sakkozók adtak a nagymester 50. születésnapja alkalmából: Keres 100 játszmája. Nehéz lehetett kiválasztani ezt a százat, még nehezebb belőle most egyet közlésre. De aki ilyen játszmákat hagyott maga után, attól el sem kell búcsúznunk, hiszen játszmái itt lesznek közöttünk ezután is, a híres tallini „Keres-iskola” tanítványai — a Szovjetunió mesterei — ezután is versenyezni fognak. A halott Keres — halhatatlan.

Nézzük meg egy fiatalkori játszmáját, amelyben kombinatív készsége, fantáziája teljes fényében ragyogott.

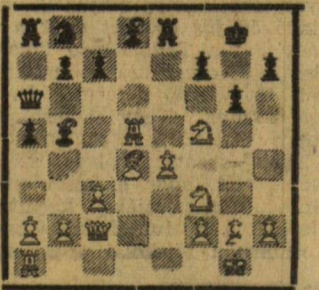
Világos: Keres. Sötét: Winter. Varsói sakkolimpia, 1935.

1. e4, e5 2. Hf3, Hf6 (A szicíliai védelem ritkán játszott Nimzovics változata.) 3. e5, Hd5 4. Hc3, e6 5. Hd5: ed: 6. d4, d6 7. Fg5! (Azóta sokat játszik, ekkor még kizárólag 7. Fb5+ volt a folytatás.) 7... Va5+ (Logikus.) 8. c3, ed: 9. Fd3!! (Vakmerőnek látszik, pedig csak pontosan kiszámított áldozatos kezdete.) 9... dc: 10. 0—0!, cb: 11. Bb1, de5? (Az egyetlen lépés, amelyet kifogásolhatunk sötét játékában. Nem mentette volna azonban az állást a jobb 11... Hc6 12. Be1, Fe6 sem, mert világos támadása túl erős.) 12. Ke5, Fd6 13. Hf7!! (Kezddők a tűzijáték!) 13... Kf7: 14. Vh5+, g6 15. Fg6+, hg: 16. Vh8: Ff5 (hd7-re 17. Vh7+, Kf8 18. Fh6+ Ke8 19. Vg6+ nyer) 17. Bf1 Fe4 18. Be4! dc: 19. Vf6+ és sötét feladta, mert Kg8 20. Vg6, Kf8 21. Vd6+ után pár lépésben matt következik.

TANULJ KOMBINÁLNI!

Most itt is Keresre emlékezzünk — élete utolsó játszmájával. A vancouveri versenyen játszotta pár nappal halála előtt.

KERES—ALLAN

Világos: Kg1, Vc2, Ba1, Bc5, Fd4, Hf3, Hf5
gy: a2, b2, c3, e4, f2, g2, h2 (14)
Sötét: Kg8, Va6, Ba8, Be8, Fd8, Fb5, Hb8

gy: a5, b7, c7, f7, g6, h7 (13)
Világos, miután passzivitásba kényszerítette ellenfele tisztjait 21. Vd2!-vel, ütésben hagyja f5 huzárát, hogy szép támadással fejezze be a játszmát. Kérdéseink: 1. Kénytelen-e sötét elfogadni az áldozatot? 2. Az áldozat elfogadására hogyan győzött világos?

Megfejtések az előző rovatból:

Hernandez—Ujumen 1. ...: Hf4! 2. Ff1, Ff8! Világos feladta.

Bloch—Milbers 1. Bfd1, Vd4 2. Bd8 és sötét feladta, mert Kc7-re He6 jön.

Weiss—Neamtu 1. Bb7:!, Fb7: 2. Hf6 és sötét feladta.

Najdorf—Levy 1. Be7! Vd1 (Ve7-re 2. Vd8 a válasz) 2. Bd1: és sötét feladta 2... Fd4 3. Fe5, Kg8 4. Fd4 folytatás miatt.

Svenn—Kinnmark 1. Vf5! és sötét feladta. Fenyeget Vh7 matt, s a vezér ütésére 1... Vf5: 2. Hf7 matt.

DR. MOSONYI KÁLMÁN

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP Bizottságának lapja. Megjelenik: havonta kétszer. Felelős szerkesztő: Dr. Szabó Magdolna. Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat. Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Postacím: 6740 Szeged. Telefon: 13-500 Telex: 82-282. Felelős kiadó: Kovács László igazgató. Szerkesztőség: 6720 Szeged. Dugonics tér 12. Telefon: 15-198. A lapot nyomja: a Szegedi Nyomda. 6720 Szeged Bajcsy-Zsilinszky E. u. 28. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik.